

פרוטוקול מס' 205

מישיבת ועדת העבודה והרווחה
יום שלישי, א' בסיון התשנ"ח (26 במאי 1998), שעה 10:30

נכחו:

חברי הוועדה: דוד טל - היו"ר
תמר גוז'נסקי

מוזמנים: גיא שמי - משרד האוצר
זוהר ינון - משרד האוצר
אלי פז - סמנכ"ל וחבר ועדת פוגל, משרד העבודה והרווחה
אהרון ברזני - מנהל אגף מדורי תשלומים, משרד העבודה והרווחה
עו"ד רות כהנא-אביבי - סגנית יועץ משפטי, משרד העבודה והרווחה
עו"ד רות הורן - הלשכה המשפטית, המוסד לביטוח לאומי
ד"ר יהודה לרמן - רפואה תעסוקתית, קופת-חולים כללית
דרור מנטל - קופת-חולים כללית
יואב כהן - מנהל זכויות חבר, קופת-חולים לאומית
דורון לוי - קופת-חולים מכבי
ינון שנקר - קופת-חולים מכבי

יועץ משפטי: משה בוטון

מנהלת הוועדה: שירלי אברמי

קצרנית: תמר פוליבוי

סדר-היום: תקנות יישום ההסכם בדבר רצועת עזה ואזור יריחו (הסדרים כלכליים והוראות שונות) ניכויים עבור שירותי בריאות תעסוקתית וביטוח רפואי), התשנ"ח-1998.

תקנות יישום ההסכם בדבר רצועת עזה ואזור יריחו (הסדרים כלכליים והוראות שונות) ניכויים עבור שירותי בריאות תעסוקתית וביטוח רפואי), התשנ"ח-1998

היו"ר דוד טל:

אני מתכבד לפתוח את ישיבת ועדת העבודה והרווחה, כאשר על סדר היום תקנות יישום ההסכם בדבר רצועת עזה ואזור יריחו (הסדרים כלכליים והוראות שונות) ניכויים עבור שירותי בריאות תעסוקתית וביטוח רפואי), התשנ"ח-1998. האם נציגי משרד העבודה והרווחה רוצים להציג את העניין?

רות כהנא-אביבי:

כידוע, נערך הסכם עזה-יריחו עם הפלסטינים שהפך לחוק, חוק משנת 1994, ועל פי החוק ישנן כמה פעולות שאנחנו צריכים לקבוע תקנות לגביהן.

אנסה להסביר זאת - היה קשה מאד לנסח את הפעולות שאנחנו עושים במילים משפטיות - בדרך של דוגמאות. קודם כל, יש הרי היטל השוואה על פי החוק, ומדור התשלומים מנכה מהיטל ההשוואה עבור שירותי בריאות תעסוקתית, ומעביר אותם לקופת חולים ומתייעץ עם הקופה שנותנת את מירב השירותים על נוסחה של שיעור הכספים שמועברים לקופת חולים.

התקנה אומרת שכאשר אנחנו גובים שכר, למשל: עבור חודש מרץ ואנחנו היום בחודש מאי - ואני בכוונה לוקחת כדוגמה את חודש מרץ, התשלומים של המעבידים נעשים בחודש אפריל עבור חודש מרץ - הדיווחים והתשלומים עצמם נמשכים עד סוף החודש, עד שאנחנו מקבלים מהמעבידים.

על כן, את החישובים שלנו עבור חודש מרץ ואת העברות הכספים אנחנו עושים בחודש מאי. זה בעצם העקרון שכתוב פה בתקנות, ואותו אקרא.

תמר גוז'נסקי:

זה החידוש? מה היה עד עכשיו?

רות כהנא-אביבי:

לא, זה היה אותו דבר.

משה בוטון:

לא, את העקרונות הכלליים, הרי זה לא תיקון לתקנות קיימות. זה משהו חדש שאתם רוצים להעביר.

תמר גוז'נסקי:

למה? איך שילמתם עד עכשיו?

רות כהנא-אביבי:

אותו דבר.

היו"ר דוד טל:

אותו דבר, רק שזה לא היה מעוגן עד אז בתקנות?

רות כהנא-אביבי:

זה לא היה מעוגן בתקנות.

תמר גוז'נסקי:

והיתה פרקטיקה כזאת?

רות כהנא-אביבי:

כן, על פי ההסכם.

היו"ר דוד טל:

ואתם רוצים להכשיר את זה?

רות כהנא-אביבי:

אנחנו רוצים להכשיר את זה גם לפי פנייתה של חברת הכנסת גוז'נסקי שהגיע הזמן, ובאמת חשבנו שהגיע הזמן.

אקרא את מה שהסברתי כרגע:

"סכום 1. הניכוי וסכומי היטל השוואה שינכה מדור התשלומים כאמור בסעיף 22(ב) הניכוי לחוק (להלן-הניכוי) ייעשה מדי חודש בחודשו ויחושב לפי סך כל ימי העבודה שעבדו בפועל עובדים כאמור בסעיף 20(א) בחודש השני שלפני החודש שבו בוצע הניכוי, כשהוא מחולק לשלושים, כפול בסכום הניכוי ליום עבודה; בתקנה זו, "סכום הניכוי ליום עבודה" - חמישה עשר שקלים חדשים; הסכום האמור ישתנה כל אימת שיחול שינוי במחירי אשפוז ושירותים אמבולטוריים לפי חוק הפיקוח על מחירי מצרכים ושירותים, התשנ"ו-1996, ובאותו שיעור של שינוי."

היו"ר דוד טל:

איך ייקבע השינוי? נניח שמחירי אשפוז שונו, ושר הבריאות קבע שיום אשפוז יהיה במקום 1,500 שקל 1,800 שקל.

רות כהנא-אביבי:

באותו אחוז שזה עלה.

אקרא את הסעיף 2, כי הוא קשור ל-1:

"העברת 2. סכומי הניכוי יועברו לקופת חולים כאמור בסעיף 22(ב) לא יאוחר סכומים מהחמשה עשר לכל חודש שני שלאחר החודש שעברו מועבר הניכוי." לקופת חולים

היו"ר דוד טל:

האם זה צריך להיות "קופת חולים" או קופות החולים?

רות כהנא-אביבי:

יחיד ורבים, לפי פקודת הפרשנות, זה היינו הך.

זה בדיוק מה שהסברתי, היום אנחנו בחודש מאי, אנחנו הולכים חודשיים אחרנית, לחודש מרץ, עברו נעשה הניכוי, ואנחנו משלמים לקופות החולים גם בחודש מאי, כך שעושים את זה מדי חודש בחודשו, ובעצם הניכוי וההעברה באותו חודש.

לפי החוק, בהתייעצות עם קופת החולים שנותנת את מירב שירותי הבריאות לרפואה תעסוקתית, הנוסחה הזו - על פי ולאחר התייעצות עם קופת חולים כללית, ואנחנו עובדים על פיה, ועכשיו מעבדים אותה בחוק - אומרת שבחודש שעברו בוצע הניכוי, אנחנו לוקחים את מספר ימי העבודה מחולק ל-30 כפול 15 שקלים.

היו"ר דוד טל:

שזה הניכוי עבור כל יום?

רות כהנא-אביבי:

כן.

תמר גוז'נסקי:

זה לחודש, 15 שקלים לחודש כפול מספר העובדים זה פקטו שעבדו, פרופורציונלית למספר הימים שהם עבדו. לא הבנתי למה 30, כי אין 30 ימי עבודה.

רות כהנא-אביבי:

נכון, אבל זו הנוסחה שמקובלת בקופת חולים כללית.

תמר גוז'נסקי:

אולי מישהו יגיד מה מקבלים תמורת זה הפלסטינים?

היו"ר דוד טל:

אולי לפני כן, האם כל היושבים כאן שותפים לתקנות האלה, או שיש למישהו התנגדות, לפני שנשמע הסברים אחרים?

גיא שמי:

אנחנו הצוות שממונה על ההסכמים עם הפלסטינים. אין לנו התנגדות עקרונית לנושא, אך אנחנו רוצים לדעת האם זה ניתן מבחינה משפטית בהקשר של ההסכם הכלכלי עם הפלסטינים, והאם זה עומד בהתאם ל"הסכם פריז" - הפרק החמישי, ההסכם הכלכלי?

רות כהנא-אביבי:

תשובה פרלימנרית, ההסכם הכלכלי עם הפלסטינים הפך להיות לחוק. כידוע לך, אנחנו עושים תקנות על פי חוק. מה שמחייב אותנו כרגע זה החוק הזה, שנקרא חוק יישום הסכם בדבר עזה ויריחו. החוק הזה נעשה על ידי נציגת משרד האוצר, גברת תמר הקר שהיתה מעורבת בעניין הזה, ועל כן ההסכם כרגע כבר לא רלוונטי. מה שמחייב את הכנסת זה החוק שמעגן את ההסכם והתקנות על פי אותו חוק.

אלי פז:

אני רוצה לתת השלמה לתשובה הזאת, שההסדר הזה תואם את "הסכם פריז". אם תרשום לפניך, סעיף 3 להסכם העבודה מדבר על כך שנכה מהיטל ההשוואה את הסכום, כך שהפעולה הזו מתבצעת במדויק גם לפי "הסכם פריז" וגם לפי החוק.

היו"ר דוד טל:

מר ברזני, האם אתה מוכן להשיב לחברת הכנסת?

רות כהנא-אביבי:

אני אשיב. אני רוצה להזכיר לכם שכאן מדובר ברפואה תעסוקתית, שהיתה מעוגנת גם לעובדים ישראלים. לרפואה תעסוקתית יש מספר נושאים, שבהם העובדים זכאים לשירות רפואי, וקודם כל בדיקות כלליות. אנחנו יודעים שכל מועמד, בין אם הוא נער ובין אם הוא בוגר, חייב בבדיקה כללית לפני שהוא נכנס לעבודה.

היו"ר דוד טל:

וזה מתבצע?

רות כהנא-אביבי:

כן, בהחלט.

היו"ר דוד טל:

האם מה שגברתי אומרת בדוק?

אלי פז:

זה מתבצע לפי דרישת מעביד.

היו"ר דוד טל:

רק אם המעביד דורש?

רות כהנא-אביבי:

ברור.

אלי פז:

אם יש חשד שהעובד הזה לא בקו בריאות, אחר כך יפול עליו--

היו"ר דוד טל:

כן, אבל זה לא משהו רוטיני שלפני שנכנסים למקום עבודה המועמד נכנס קודם כל לרופא תעסוקתי ונבדק?

רות כהנא-אביבי:

רוטיני זה לגבי מדינה ונוער. למדינה יש חוקים משלה ולגבי נוער זו חובה. לא רוטיני זה לגבי דרישות המעביד, מכיוון שכמו שמר אלי פז אמר, מחשש לתביעות נזיקין וכו', המעבידים מפנים לאישור של רופא תעסוקתי.

היו"ר דוד טל:

וזה שירות שמקבלים בחינם?

רות כהנא-אביבי:

כן, לא על חשבון העובדים.

יש הרי מקומות עבודה שיש צורך מיוחד בחיסון בפני חומרים מסויימים, והעובדים מקבלים זריקות חיסון ברפואה תעסוקתית.

קופת חולים צריכה לתת כל ייעוץ בקשר לשאלות רפואיות תעסוקתיות.

היו"ר דוד טל:

כולל אספקת תרופות?

רות כהנא-אביבי:

כן, עזרה ראשונה במקומות העבודה הוא דבר נוסף. זה פחות או יותר מה שקיים גם לגבי עובדים ישראלים. זאת אומרת, אין פה אפליה בין עובדים ישראלים לבין עובדים פלסטינים.

רות הורן:

באשר לתקנות עצמן, החוק שעבר בכנסת בעקבות "הסכם פריז", ראה לפניו מצב שבו היה חוק מס מקביל וחוק הביטוח הלאומי, והוא קבע את היטל ההשוואה כך שעבור העובד שבא מיש"ע - יהודה שומרון ועזה - ישלמו וישלמו מקבילה למס המקביל ומקבילה להפרש שבין דמי הביטוח שמשלמים עבורם כעובדים זרים ולדמי הביטוח שמשלמים עבור כולנו תושבי ישראל.

אז המחוקק ציווה להתקין תקנות לעניין הזה, ואמר שיעבירו איזשהו סכום לצורך בריאות העובד, כפי שעורכת דין כהנא-אביבי אמרה, שהנושא של בריאות העובד היה מוסדר גם הוא בחוק מס מקביל, והיה אמור להיות כאילו ממומן מאותו חלק. אותו חלק היום לא קיים.

תמר גוז'נסקי:

כי יש ביטוח בריאות ממלכתי, אבל לעובדים הפלסטינים אין ביטוח בריאות ממלכתי.

רות הורן:

יוצא שאם היום מורידים, אז מורידים מן החלק הנותר שהוא בעצם המקבילה של דמי הביטוח הלאומי.

תמר גוז'נסקי:

זאת אומרת, מס מקביל לא בוטל לגבי הפלסטינים?

רות כהנא-אביבי:

לא, אנחנו קוראים לזה היטל השוואה. זה כולל את מה שהיה פעם מס מקביל.

רות הורן:

היום היטל ההשוואה משווה רק לתקרה של דמי הביטוח שלנו לעומת מה שהם משלמים, אז 15 שקלים אלה יירדו מן החלק הזה.

תמר גוז'נסקי:

על חשבון--?

רות כהנא-אביבי:

לא, בהחלט לא.

תמר גוז'נסקי:

הכסף שמועבר לפלסטינים.

משה בוטון:

יש לי הערה לגבי הניסוח. אתם אומרים שלוקחים 30 ימי עבודה, מחלקים אותם ל-30 ומכפילים ביום. כתוב פה: "סכום הניכוי ליום עבודה" - חמישה עשר.

אלי פז:

בתעריף.

משה בוטון:

בתעריף. אבל יוצא שאדם רגיל שקורא "סכום הניכוי ליום עבודה" חושב שמדובר ב-15 ליום. נכון שהניסוח המדוקדק לא מראה את זה.

תמר גוז'נסקי:

נגיד שהיו 20 אלף ימי עבודה. הם מחלקים את ה-20 אלף ב-30 ומכפילים ב-15.

רות כהנא-אביבי:

נכון.

תמר גוז'נסקי:

כי אחד עבד 10 ימים, אחר 15 ימים. לוקחים את ימי העבודה, מחלקים ל-30 ומכפילים.

משה בוטון:

זה ברור. אבל אני אומר שמי שקורא את הנוסח ורואה "סכום הניכוי ליום עבודה", מבין שסכום הניכוי ליום עבודה זה 15 שקלים.

היו"ר דוד טל:

אני מוכרח לומר שאולי לי היתה בעיה בהבנת הנקרא, אבל כשקראתי את זה כך הבינתי.

רות כהנא-אביבי:

סכום הניכוי הוא 15 שקלים, לא סכום שכר עבודה.

משה בוטון:

אבל כתוב "סכום הניכוי ליום", אבל אתם לא מנכים עבור כל יום 15 שקלים.

תמר גוז'נסקי:

אולי תכתבו "סכום הניכוי"; בתקנה זו "סכום הניכוי" - חמישה עשר שקלים חדשים?"

היו"ר דוד טל:

אתם כותבים "סכום הניכוי ליום עבודה".

משה בוטון:

זה מטעה שכאילו סכום הניכוי לכל יום הוא 15 שקלים.

תמר גוז'נסקי:

למה המילה "ליום" חשובה? אתם מכפילים באיזשהו סכום מוחלט, מה זה חשוב? זה סכום שקבעתם אותו, מה זה משנה?

רות הורן:

היא רוצה לקחת 15 שקלים ליום עבודה שהיה בפועל.

משה בוטון:

לא.

רות הורן:

סליחה, לחודש, אבל לפי מספר העובדים שעבדו באותו חודש.

היו"ר דוד טל:

בסדר, זה משהו אחר.

אלי פז:

אפשר להוריד את המילה "ליום" בשני המקרים.

היו"ר דוד טל:

אתה מתכוון להוריד את המילים "ליום עבודה", כך שיהיה כתוב "סכום הניכוי".

אלי פז:

"בתקנה זו, "סכום הניכוי" - חמישה עשר שקלים חדשים".

רות כהנא-אביבי:

יש עוד תקנה.

היו"ר דוד טל:

דיברנו על תקנה 3, על כך שאת אותו כסף מעבירים גם ב-15 בחודש.

רות כהנא-אביבי:

זה לא אותו כסף, זה כסף בשביל ביטוח רפואי של פנסיונרים.

רות הורן:

לא קבעתם איך תחלקו את זה.

יואב כהן:

איך הנושא הזה יחולק בין הקופות, איך הכסף הזה נכנס לחלוקה? האם הוא נכנס לתוך הכסף של חוק הבריאות, מאחר שהרפואה התעסוקתית נכללת כיום בחוק הבריאות? למי זה מועבר ואיך זה מועבר?

רות כהנא-אביבי:

הדבר הוא פשוט מאד, אנחנו לא עוסקים עם חוק ביטוח בריאות, אנחנו עוסקים בחוק יישום עזה ויריחו, ומדברים לא על חוק ביטוח בריאות, אלא על רפואה תעסוקתית. אם יש קופות חולים שנותנות שירותים רפואיים תעסוקתיים לפלסטינים שעובדים בישראל, יבואו ויוכיחו, והכסף יועבר אליהם לפי אותה נוסחה.

יואב כהן:

איזו נוסחה?

רות כהנא-אביבי:

על פי הנוסחה שקראנו.

יואב כהן:

רפואה תעסוקתית נותנת גם בדיקות לרעשים במפעל. יש רופאים תעסוקתיים שלפעמים מבקרים במפעלים, בודקים ועושים את הבדיקות האלה לעובדים. איך זה יתחלק? האם כל קופה צריכה לרשום: בדקתי את X ואת Y, ואקבל עבורו כסף?

רות כהנא-אביבי:

אם אתה רוצה - - -

היו"ר דוד טל:

לו יצוין שקופות חולים לא יפנו, הם לא יקבלו?

רות כהנא-אביבי:

סתם ניתן למי שלא נותן רפואה תעסוקתית?

היו"ר דוד טל:

איך אתם יכולים לבדוק מי נותן ומי לא? מי נותן לעשרה אנשים, מי נותן למאה, ומי נותן לאלף אנשים?

רות כהנא-אביבי:

לפי דיווחים, ואנחנו בודקים בשטח.

היו"ר דוד טל:

דיווחים של קופות החולים?

רות כהנא-אביבי:

ודאי ושל המעבידים.

היו"ר דוד טל:

קופות החולים יצטרכו לתבוע ממשד העבודה והרווחה ויגידו: אנחנו מטפלים באלף עובדים ואנחנו מבקשים עבור אלף עובדים.

רות כהנא-אביבי:

שמעתם כאן שהנושא הזה בא להחליף את מס מקביל. הוא נושא שבא להחליף את כל השירותים שניתנו בעבר בתוקף חוק מס מקביל, והיתה שורה של שירותים, שרק לפני דקות מספר אמרתי מה הם. ברור שלא כל אחד שמנגב את האוזן הוא כבר ממלא אחר השירותים האלה. אנחנו צריכים מי שממלא אחר השירותים שפעם ניתנו על ידי מס מקביל. כל קופה שתוכיח שהיא נותנת את השירותים האלה בהתאם למה שהיה פעם במס מקביל - את מכלול השירותים האלה - אנחנו בודקים--

היו"ר דוד טל:

ומספר אנשים כאלה וכאלה.

רות כהנא-אביבי:

ומספר אנשים כאלה וכאלה, בודקים עם המעבידים אם זה נכון, ואם הקופה מוכיחה את זה, היא תקבל את הכסף.

יואב כהן:

אם חוק המס המקביל בוטל, רפואה תעסוקתית הוכנסה לתוך סל הבריאות מכוח חוק הבריאות וניתנת רפואה תעסוקתית מכוח חוק הבריאות, מדוע לא יועבר הכסף הזה למוסד לביטוח לאומי וייכנס לתוך הסל שמחולק לקופות?

רות כהנא-אביבי:

זאת שאלה משפטית.

יואב כהן:

וזה פותר את הבעיה הזאת, זה יותר טוב מאשר לנהל רשימות.

רות כהנא-אביבי:

קודם כל, אני רוצה להשיב על השאלה המשפטית, ומר אלי פז ירחיב את הדברים האלה. אין קשר היום בין חוק לחוק. זאת אומרת, יש חוק ביטוח בריאות, כשהנושא הזה של יישום הסכם עזה לא קשור בו יותר. הנושא הזה מעוגן בהסכם שנחתם בפריז, והכנסת חוקה חוק, ואנחנו פועלים על פי החוק הזה.

אין לנו סמכות לפעול על פי אף חוק אחר, וזה לא סל כזה שקופות חולים מקבלות כסף. זה נושא ספציפי למי שנותן אכן שירותים בריאותיים - כך החוק קובע.

היו"ר דוד טל:

למה אני לא יכול לחוקק חוק בריאות ממלכתי מיני לעובדי השטחים?

רות כהנא-אביבי:

אתה יכול לעשות מה שאדוני רוצה, והכנסת יכולה להוציא--

היו"ר דוד טל:

לא, אני מדבר במסגרת הזו. הוא לא חולק עלייך שזה חוק שהתקבל וכו', הוא רק אומר שבמסגרת חוק בריאות ממלכתי, הרפואה התעסוקתית נמצאת בפנים.

משה בוטון:

אדוני היושב ראש, חוק ביטוח בריאות ממלכתי חל על תושבי ישראל. זאת אומרת, חוק ביטוח בריאות ממלכתי לא יכול לתת לעובדים הזרים את שירותי התעסוקה שהוא נותן, הוא מוכן לתת רק מה שהם מסדירים. הבנתי את הרעיון של הצעתך, אבל זה לא במסגרת חוק ביטוח בריאות ממלכתי.

רות כהנא-אביבי:

מעבר לזה, אני לא יכולה לחרוג מד' אמות של החוק, שהעניק לי את הסמכות בתקנות. החוק העניק לי את הסמכות לגבי פלסטינים, ועל פי זה אנחנו פועלים. החוק הזה של יישום עזה הוא שאומר לי: יקבע בתקנות א', ב', ג'. אני חייבת לפעול לפי החוק שהקנה לי את הסמכות.

אלי פז:

אנחנו לא מדברים על חוק ביטוח בריאות.

אנחנו פועלים פה על פי החוק, על מנת לא להפיל את נטל הרפואה התעסוקתית של הפלסטינים על כתפי המערכת הישראלית. סוכם עם הרשות הפלסטינית שהביטוח לעובדים הפלסטינים ינוכה מתוך סל--

תמר גוז'נסקי:

זה השירות התעסוקתי.

אלי פז:

השירות הוא שירות שאפשר לראות בו אלמנט ביטוחי, והוא יינתן במימון המערכת הזאת. המחוקק גם קבע שלצורך קביעת המודל, הממשלה תתייעץ עם קופת החולים הגדולה, כך נאמר בחוק. זאת אומרת, שלא יצרנו פה דברים בחלל, אלא פעלנו לפי מה שהמחוקק קבע לגבי סל השירותים שהוקרא על ידי גברת כהנא-אביבי. נועצנו בקופת החולים הגדולה ובנינו את המודל הזה.

כמו שנאמר בתחילת הדיון, לגבי לשון יחיד ולשון רבים, לשון יחיד כי המודל הוא מודל התשלום עבור שירותים, ואותו המחוקק כיוון אותנו לקביעה משותפת--

משה בוטון:

אתם תשלמו לפי חשבונות שיגישו קופות החולים? האם תעבירו סכום גלובלי? זאת השאלה.

רות כהנא-אביבי:

לא.

היו"ר דוד טל:

הם יבדקו את זה עם המעבידים.

אלי פז:

כדי שהעניין יהיה יעיל תבוא קופת חולים א' ותאמר: ברשימה של מעבידים, אנחנו בהסדר עם המעבידים א', ב', ג' ו-ד'. נתנו שירותים לאוכלוסייה כזו וכזו בגין כך וכך ימיט, והם יקבלו תמורה לפי המודל שהוגדר פה. על שולחן הזה עכשיו בעצם ישנה הגדרת המודל.

משה בוטון:

ואם לא יגישו תביעות והיא לא תאמר דבר? אף אחד לא יקבל.

היו"ר דוד טל:

אם הוא לא יקבל, אז הכסף ישאר בלשכת התעסוקה.

משה בוטון:

צריך לכתוב את זה.

רות כהנא-אביבי:

לא צריך.

אלי פז:

זו הנחה ברורה. קופת חולים שנותנת את השירות הזה תפנה ותקבל לפי המודל הזה את הסכומים. אנחנו לא מדברים פה על סכומים בשמים.

היו"ר דוד טל:

נניח שעובד פלסטיני נמצא במפעל פרוטרום, ובחודש הזה, חודש מאי, הוא קיבל טיפול מהרופא התעסוקתי של קופת חולים לאומית. בחודש הבא, אוטומטית קופת חולים לאומית תקבל בגין אותו עובד, הגם שלא נתן לו אף טיפול ושירות כזה ואחר?

אלי פז:

אמת.

היו"ר דוד טל:

זאת אומרת, כל זמן שהעובד הזה נניח התחיל היום לקבל שירותים בקופת חולים לאומית, מחר יכול מאד להיות שקופת חולים הכללית תתן לו שירות, ואז ייווצר מצב שישלמו גם לקופת חולים לאומית וגם לקופת חולים כללית?

אלי פז:

יש פה אלמנט של ביטוח, כפי שאדוני הבין. ולכן עברת כבר לנושא של ביטוח בריאות. יש פה אלמנט ביטוחי מסויים. זאת אומרת, קופת חולים שיש לה הסדר עם מקום עבודה מסויים, שהיא נותנת את השירותים של הרפואה התעסוקתית באותו מקום עבודה--

היו"ר דוד טל:

אז כל עובדי השטחים הם שלה.

אלי פז:

בדיוק. מרגע שהבנו את זה, אין לנו בעיה עם הנושא.

תמר גוז'נסקי:

קודם כל, הדגישו פה ואני רוצה לחזור להדגיש את זה, זה לא שייך בכלל לביטוח בריאות.

היו"ר דוד טל:

זה הובהר.

תמר גוז'נסקי:

קופות החולים עובדות מכוח ביטוח בריאות. מה פה העניין שלנו? שיש לנו נניח 100 אלף פלסטינים שעובדים בארץ ותנאי העבודה שלהם נקבעו בחוק. מקומות העבודה שלהם שונים, ואותו עובד יכול לעבוד בחודש אחד גם בשלושה מקומות עבודה, או שבע שנים באותו מקום עבודה, אנחנו לא יודעים.

למי אנחנו דואגים בחוק הזה? אנחנו לא דואגים לאף קופת חולים, בכלל לא מעניין אותנו שלמותה, בריאותה של קופת החולים ולא מצבה הפיננסי. אנחנו רוצים ש-100 אלף אלה יקבלו בדיקה, חיסון ופיקוח ושיהיה פלסטר במקום העבודה, או מה שצריך.

יואב כהן:

אבל שיהיה גם כיסוי הוצאות.

תמר גוז'נסקי:

יש לנו פה מערך שהוא בעצם מערך איגוד מקצועי, הוא בכלל לא שייך לביטוח בריאות ממלכתי. לכן בעצם, אם הייתם שואלים אותי, הכל צריך היה ללכת דרך האיגודים המקצועיים, דרך התאחדות התעשיינים, או דרך גופים כלכליים ובכלל לא דרך הקופות. אבל מדובר פה ברפואה. זאת אומרת, אי אפשר שהתאחדות התעשיינים תעשה זריקות, אז זה לא "הולך".

מנקודת הראות של העובדים עצמם, אני חושבת שאם היתה במדינת ישראל כתובת אחת, שבכל פעם שמדובר בעובד זר, זאת הכתובת שלו, ולא אכפת לי אם קוראים לה כתובת א', ב' או ג', מנקודת הראות של העובד הזר, השירות יהיה ברור, ויהיה גם ברור למי מעבירים את הכסף. מבחינתי, כל אחד יכול להגיש את השירות הזה, זה לא איזה שירות נפלא. הוא רק צריך לבוא ולהוכיח שאכן יש לו שירותי בריאות תעסוקתית, אבל לחלוקה הזאת אני לא חושבת ששירות התעסוקה יכול באיזושהי דרך להתחיל לספור א', ב' או ג' מי נותן את השירות.

זה נראה לי לא מעשי באופן כזה, תחשבו רגע אחד, אני לא יודעת באיזה סכום מדובר פה, לא נראה לי שבסכומים בשמים.

רות כהנא-אביבי:

לא, בכלל לא.

תמר גוז'נסקי:

אז אני אומרת שאלה לא סכומים בשמים, אבל אם נגיד מצלצל לשירות התעסוקה מעביד ואומר שיש לו שלושה עובדים חדשים שהוא עומד להעסיק אותם בעבודות כימיות ובאיזה חומר כימי ושהוא צריך כך וכך. לך תברר איזו קופה תגיש את זה.

אני מעדיפה שיהיה גוף - תקראו לו קופת חולים או גוף אחר - אחד שיהיה לכם משא ומתן איתו, תעשו איתו הסכם רציני ושהוא אומר: תמורת הכסף הזה כל עובד פלסטיני - באילת, במטולה, לא חשוב לנו - יקבל את השירות. אחרת, לפי ההצעה של דיווחים, זה לא ייגמר ואף אחד לא יקבל, ומה שלי חמור ביותר זה שמרוב זה שיחפשו למי שייך הפועל הפלסטיני, הוא לא יקבל את הזריקה.

לכן אני חושבת שיש לנו משהו שהוא חורג בכלל מביטוח בריאות, מסל הבריאות ומכל זה, זה צריך ללכת בחשבון נפרד, ולדעתי, טוב יעשה משרד העבודה והרווחה שיעשה הסכם עם קופה או עם גוף אחר שיכול להגיש שירות כזה של רפואה תעסוקתית. היא יכולה להיות גם לא קופה, אם אתם מכירים גוף כזה שיש לו מנגנון כזה של רפואה תעסוקתית, שיתחייב לתת את השירות הזה מדין עד אילת, ושכל פועל פלסטיני יהיה הכתובת. אני חושבת שזה דבר מאד רציני. אם יש גוף כזה ויכולים כבר לעבוד איתו, אם אתם צריכים לחפש אותו, זה גם בסדר מבחינתי.

אבל שלא תדווחנה קופות. זה רק עוד חסר לכם להתחיל לדווח איזה פועל פלסטיני עבד באיזה מפעל, זה לא ייגמר, בעוד מאה שנה זה לא ייגמר.

רות כהנא-אביבי:

הבירוקרטיה בנושא הזה היא יותר מאשר הכספים שמועברים.

תמר גוז'נסקי:

כן, עולה יותר כסף?

רות כהנא-אביבי:

מה, בירוקרטיה? לחפש, לדווח.

משה בוטון:

לפי החשבון זה בערך מיליון שקל לחודש.

אהרון ברזני:

3.5 מיליון שקל בשנה.

משה בוטון:

איך זה יכול להיות? כמה עובדים יש?

רות כהנא-אביבי:

תלוי כמה ימי עבודה יש להם. פה יש סגר 10 ימים או 15 ימים.

היו"ר דוד טל:

אני רואה בעיה בעניין למי לתת.

תמר גוז'נסקי:

זה צריך להיות נותן שירותים.

היו"ר דוד טל:

אם אני חוזר לאותה דוגמה שנתתי קודם, לאותו עובד שיעבוד בפרוטרום, נניח שבזמן שנכנסו וקבעו שיש שם 10 עובדים פלסטינים ונותנים להם כך וכך ימים, והעובד הזה עבר אחרי חודש, חודשיים או שלושה למפעל אחר, האם יש איזשהו דיווח?

תמר גוז'נסקי:

לא. עדיף שיהיה גורם אחד שתמורת הסכום הגלובלי הזה יתן שירות לכל העובדים הפלסטינים באשר הם.

היו"ר דוד טל:

ברמה העקרונית, אני מוכן לקבל את זה, אבל השאלה היא אם קופת חולים לאומית למשל מוכנה לקבל את זה או קופת חולים מכבי.

תמר גוז'נסקי:

שתתמודד על זה, שיעשו מכרז.

יואב כהן:

שיעשו מכרז לכל הקופות, ומי שירצה ומי שיקנה את זה, בבקשה. אין בכלל בעיה. אבל הדיווח הוא דבר לא הגיוני ולא מעשי.

היו"ר דוד טל:

יש בזה בעיה.

תמר גוז'נסקי:

אולי הם ידונו בעניין ויחזרו אלינו.

דורון לוי:

השירות הוא אכן על פי חוק, ולא מדובר על חוק כזה או אחר, כלל שירותי הבריאות שניתנו על פי חוק מס מקביל הוכנסו לחוק ביטוח בריאות ממלכתי--

תמר גוז'נסקי:

לגבי תושבי ישראל.

דורון לוי:

למי שמקבל שירות.

רות כהנא-אביבי:

לא, לתושבי ישראל.

דורון לוי:

סליחה, אכן לתושבי ישראל, כי חוק ביטוח בריאות--

החוק שעליו את מדברת משנת 1994 - בין החוקים שעליו הוא נסמך - הוא נסמך לחוק מס מקביל, על פי נותן שירות כלשהו, או כל ארבעת קופות החולים, מופיעות ונותנות את השירותים. הבדיקה של העובד על פי הפניית מעסיק ניתנת על פי חוקי מס מקביל שנכנסו לחוק ביטוח בריאות. דהיינו, עכשיו אפשר לדבר על חוק מס מקביל.

יש לי כמה שאלות הבהרה לפני שאמשיך. ראשית, ממתי נערכת הגבייה הזאת? האם מישהו יכול לתת את הנתונים משנת 1994? מ-1995? מ-1996?

רות כהנא-אביבי:

בהתחלה היא נעשתה לפי הסכם, למיטב ידיעתי.

דורון לוי:

השאלה שלי היא רק ממתי.

רות הורן:

היטל ההשוואה היה קיים הרבה מאד שנים.

תמר גוז'נסקי:

היטל ההשוואה הוא משנת 1970. זה מאז שהנהיגו את היטל ההשוואה שגובה שירות התעסוקה.

דורון לוי:

כמה נקבע עד היום?

אלי פז:

לא גובים עבור זה. כנראה שלא הצלחנו להעביר את עצמנו. אנחנו מנכים מה שנקרא היטל השוואה, והיטל השוואה הוא יתרת הסכום של בין מה שמשולם עבור עובד ישראלי לביטוח לאומי לבין עובד זר. מתוך הסל הזה שמנכים בשיטת מודל מסויימת ניתן השירות.

תמר גוז'נסקי:

היתר עובר לרשות.

דורון לוי:

אני שואל במספרים, כמה נוכה מאז שהדבר הזה נקבע? שלושה מיליון? 200 מיליון? האם יש מישהו שיכול לתת לי איזה שהם מספרים?

רות כהנא-אביבי:

מר אהרון ברזני, יש לך לא? אבל אני לא יודעת אם כל כך הרבה שנים אחורנית.

אהרון ברזני:

יש לי כמה שנים אחורה.

היו"ר דוד טל:

מר אהרון ברזני, האם אתה יודע לומר לנו את זה היום או שאתה צריך לבדוק את זה?

אהרון ברזני:

אני צריך לבדוק את זה. מדברים על שנת 1970.

גיא שמי:

קשה גם את החלק שהופרט לנושא הזה ספציפית, כי היטל השוואה--

אלי פז:

שלושה מיליון בשנה שעברה, ובוא נניח שנריץ את זה לאחור.

תמר גוז'נסקי:

נניח שלושה מיליון כפול עשרים.

רות כהנא-אביבי:

השנה.

היו"ר דוד טל:

זה 60 מיליון.

דורון לוי:

השאלה הבאה היא איך חולק הסכום הזה בעבר ועל פי איזה קריטריונים.

רות הורן:

לפי המפתח של בריאות, אבל זו אוכלוסייה אחרת.

רות כהנא-אביבי:

אז היה מס מקביל.

דורון לוי:

סליחה, לפי איזה מפתח גברתי אמרה? הקפיטציה?

רות הורן:

כשהמוסד לביטוח לאומי גבה מס מקביל, הוא היה מחלק את הגבייה לפי הקפיטציה - מה שהיום קוראים - שהיא בעצם אותו מפתח שלפיו מחלקים את דמי הביטוח.

היו"ר דוד טל:

זאת אומרת, לא בהכרח לפי איזו קופה טיפלה ביותר פלסטינים.

רות הורן:

לא. גם חוק מס מקביל וגם חוק בריאות שהיה--

היו"ר דוד טל:

זאת אומרת, היה פה עיוות.

תמר גוז'נסקי:

לפני חוק ביטוח בריאות, מי נתן שירותי בריאות תעסוקתית?

היו"ר דוד טל:

קופות החולים נתנו.

דורון לוי:

קופת חולים לאומית וקופת חולים כללית.

תמר גוז'נסקי:

בבקשה, יש לנו תשובה. קופת חולים מכבי לא נתנה?

דורון לוי:

מכבי נתנה מאפריל 1995, שלושה חודשים אחרי צאתו של חוק ביטוח בריאות.

תמר גוז'נסקי:

ולכן מי שעסק ברפואה תעסוקתית, אני מניחה שקיבל.

היו"ר דוד טל:

לא, אבל נציגת המוסד לביטוח לאומי אומרת שקיבלו את זה לפי הקפיטציה. לפי זה, יוצא שקופת חולים מכבי אולי לא נתנה שירותים וקיבלה כסף.

דורון לוי:

היא קיבלה וקנתה את השירותים מקופת חולים כללית, והיא הסדירה את הכספים גם בגין אלה--

רות כהנא-אביבי:

כן, אבל זה לא היה לגבי מי שלא ישראלי.

אז מה אתה מבקש כסף על מי--?

היו"ר דוד טל:

אני רוצה להציע איזה תיקון בהצעה של חברת הכנסת גוז'נסקי. נגיד שהיות שקופת חולים כללית היא קופה גדולה - ואתם גם טוענים שהחוק קובע שצריך להתייעץ עם הקופה הגדולה - היא תתן את השירותים האלה לכל האנשים ללא יוצא מן הכלל, ואותן קופות, כפי שקופת חולים מכבי קנתה בזמנו שירותים מקופת חולים לאומית או קופת חולים כללית, תמשכנה קופת חולים מכבי ולאומית לקנות את זה מהכללית. האם זה יותר פשוט?

רות כהנא-אביבי:

אלה דברים בשטח.

היו"ר דוד טל:

לא, אני רואה שיש בעיה עם נושא הדיווח.

רות כהנא-אביבי:

יש להפריד בין דברים אדמיניסטרטיביים לבין הדברים של התקנות. החוק הרי מדבר על קופת חולים. התקנות מתייחסות לקופת חולים. ההתייעצויות מדברות על קופת חולים שנותנת את מירב השירותים.

דורון לוי:

בואי נפריד, לצורך התייעצות לא במתן השירות.

תמר גוז'נסקי:

מבחינת האינטרס, האם לא יותר טוב שכל מעביד יידע שאם יש לו עובד פלסטיני, יש לו כתובת אחת והוא לא יתחיל לרוץ? הרי הוא לא מבוטח באף קופה, כי שואלים ישראלים באיזו קופה הוא מבוטח, ומה ישאלו את הפלסטיני? באיזו קופה הוא מבוטח? הוא בכלל יודע?

רות הורן:

זה לא קשור בכלל.

רות כהנא-אביבי:

זה לא קשור לפלסטינים, זה קשור למעסיקים.

יואב כהן:

רפואה תעסוקתית היום ניתנת לפי - - -

תמר גוז'נסקי:

מי נותן את הזריקות?

יואב כהן:

הקופה שאליה הוא שייך.

תמר גוז'נסקי:

... ואם אחד מבוטח בקופת חולים כללית ואחד בקופת חולים לאומית, מי נותן את הזריקה?

דורון לוי:

לגבי ישראלים, גם זה וגם זה.

תמר גוז'נסקי:

אז למי המעביד פונה?

דורון לוי:

אל מי שחבר מבוטח אצלו בישראל.

תמר גוז'נסקי:

אם מדובר בפלסטיני, הוא לא מבוטח. לכן אני שואלת אם לא כדאי "כאילו לבטח" אותו בקופה אחת.

היו"ר דוד טל:

קופת חולים הכללית מטפלת בכל העובדים הפלסטינים.

דורון לוי:

לא נתנגד לנושא.

היו"ר דוד טל:

אבל זה לא עסק גדול שאתם מרוויחים ממנו מי יודע מה.

דורון לוי:

לא נתנגד לנושא, אם וכאשר באמת תהיה הגינות בנושא. קודם כל, אני מזכיר שמשנת 1995 נאגרים כספים, והם כנראה לא חולקו, לא לקופת חולים לאומית ולא לקופת חולים למכבי.

רות כהנא-אביבי:

מה זאת אומרת לא חולקו? מה זה פה? קרן קיימת? נותנים שירותים לפלסטינים, מכלול השירותים.

דורון לוי:

לא הודעת לי--

רות כהנא-אביבי:

יש חוק, אני צריכה להודיע?

דורון לוי:

מצוין, הודעת לי שהצטברו והעברת לי כספים?

רות כהנא-אביבי:

האם הוכחת שנתת שירות כזה?

דורון לוי:

בנושא הזה אפנה אליך אחרי הדיון.

משה בוטון:

האם לא קיבלתם כספים כל השנים האלה?

היו"ר דוד טל:

קופת חולים כללית כן קיבלה.

רות כהנא-אביבי:

מכיוון שהיא באמת נותנת את השירות. רוב המעבידים לעניין הפלסטינים--

משה בוטון:

הם אמרו שהם לא קיבלו, אבל הם כן קיבלו.

היו"ר דוד טל:

לא, קופת חולים מכבי טענה שהיא לא קיבלה, קופת חולים כללית כן קיבלה.

דורון לוי:

קופת חולים מכבי לא קיבלה. כל הכספים--

רות כהנא-אביבי:

מה זה כל הכספים?

תמר גוז'נסקי:

לדעתי, צריך שתהיה פה שקיפות ושהכל יהיה ברור שלפלסטיני יש כתובת אחת כי הוא לא ישראלי. אם יש הצעות אחרות, אולי יש להביאן לפה.

היו"ר דוד טל:

ההצעה הטובה ביותר לדעתי היא שהכל ירוכז, לא משנה לאיזו קופה, ובלבד שתחליטו שקופת חולים כללית, מכבי או לאומית לוקחת על עצמה את כל נושא הפלסטינים, ואז כל פלסטיני שיעבוד במדינת ישראל יידע מי חייב לתת לו את השירותים. אני רוצה לשלב שוב את מה שאמרה חברת הכנסת גוז'נסקי, שכדאי שנציגי הקופות ידונו בעניין הזה.

תמר גוז'נסקי:

לא באופן רשמי.

משה בוטון:

שיוציאו מכרז.

רות כהנא-אביבי:

לא צריך מכרז.

היו"ר דוד טל:

אני לא חושב שצריך מכרז לזה.

תמר גוז'נסקי:

תבדקו ביניכם.

היו"ר דוד טל:

ממילא, לדעתי, קופת חולים מכבי לא היתה קיימת לצורך העניין מהסיבה שהיא לא דיווחה, לא תבעה ולא ביקשה, ונראה לי שאת רוב הדברים קיבלה קופת חולים כללית. אולי אם קיבלה את זה קופת חולים לאומית, היא קיבלה במשהו קטן.

משה בוטון:

אבל קופת חולים מכבי לא נתנה שירותים.

דורון לוי:

היא נתנה, משנת 1995.

היו"ר דוד טל:

קודם כל, אני רוצה לפשט תהליכים. שנית, אני רוצה שתהיה איזושהי כתובת ברורה אחת. אני חושב שזה יקל גם על משרד העבודה והרווחה, כך שיש כתובת אחת.

רות כהנא-אביבי:

בסדר, אדמיניסטרטיבית ביניהם הם יקבעו.

היו"ר דוד טל:

לא הייתי רוצה לאשר דבר שכזה שיום לאחר האישור יתעוררו כל מיני בעיות אדמיניסטרטיביות שיתקעו בעצם את כל התקנות האלה.

רות כהנא-אביבי:

התקנות האלה לא יכולות להיות תקועות, כי במידה שהן לא תגענה לידי הסדר, ואם קופה כלשהי--

משה בוטון:

תחליטו שזו קופת חולים כללית, כי אחרת לא יהיה לקופת חולים כללית להגיע להסדר, היא לא תגיע להסדר.

רות כהנא-אביבי:

לא, כל קופה שתוכיח שהיא נותנת למעסיק מסוים את מירב--

תמר גוז'נסקי:

זה לא ייגמר בעוד מאה שנה.

היו"ר דוד טל:

שתי קופות או שלוש קופות יכולות במפעל אחד לתת, את בקופת חולים כללית, היא בקופת חולים לאומית--

תמר גוז'נסקי:

או שאחד קונה מהשני, בדרך כלל הרי אחד קונה מהשני.

יואב כהן:

לא קונים.

יהודה לרמן:

אני רופא תעסוקתי מטעם קופת חולים כללית, ואני רוצה לומר שלפחות בצד המקצועי - לא האלמנט הביטוחי הכספי - במשך שנים זו כתובת ברורה מאד של מעסיקים בלי יוצא מן הכלל, ויש פה אפילו העתק של חוזר שהוצאנו לכל האנשים שלנו, שאם חס וחלילה, גם אם מישהו לא מבוטח הוא עובד שטחים, הוא צריך להיבדק אצלנו, על כל המחיר של זה.

היו"ר דוד טל:

100%, אתם מאד אחראים וזה בסדר גמור, אבל אנחנו צריכים לסדר את זה.

אלי פז:

התקנות מדברות על המודל הכספי כפי שמחויב על פי החוק, שאנחנו מחויבים לבנות את המודל הזה בתיאום עם קופת חולים הגדולה.

דורון לוי:

אף אחד לא מתנגד לזה.

אלי פז:

אדוני מוסיף פרט נוסף, והוא הפרט הטכני הבירוקרטי איך להפעיל את זה.

דורון לוי:

הוא מהותי, מי יתן את השירותים.

אלי פז:

עד כה, מי שנכנס בשטח לתחום הזה ופעל מול המערכת שלנו במשך שנים זו קופת חולים כללית. אין לי כל בעיה - צריך לעשות הפרדה בין השניים - לקיים דיון משולב של ארבעת הקופות, חמשת הקופות, או כמה שיהיו. יכול לבוא למשל אדון שילוח.

משה בוטון:

לפי החוק, הוא לא קופת חולים.

תמר גוז'נסקי:

כן, כתוב קופת חולים, ויש ארבע קופות.

אלי פז:

נקיים גם כן דיון איתם ונדווח לכם באשר להסדר. אני מציע שהתקנות תאושרנה כדי שנפעל כחוק.

רות כהנא-אביבי:

כי התקנות מדברות על קופות חולים.

אלי פז:

הן מדברות על מודל ההפעלה. אנחנו מתחייבים תוך 30 יום לדווח לוועדת העבודה והרווחה באשר להסדר שהגענו אליו, בין אם הוא וולונטרי של הקופות בחלוקה פנימית, בין אם הוא על ידי מכרז, בכל דרך.

היו"ר דוד טל:

אני נוטה לקבל את ההצעה של אדוני, וברוח הדברים הללו שאנחנו נאשר את התקנות הללו, ותוך 30 יום כעת חיה תדווחו לנו, וכדאי מאד מאד שתלכו על המודל של קופה אחת.

אלי פז:

גם אנחנו היינו רוצים.

רות כהנא-אביבי:

לנו בוודאי שזה יותר נוח.

אני מקריאה את סעיף 3:

3. סכומים כאמור בסעיף 22(ג) לחוק יופרשו ויועברו לרשות הפלסטינית מדי חודש בחודשו לא יאוחר מהחמשה עשר בחודש השני שלאחר החודש שעבורו מועבר התשלום.	"העברת סכומים למטרת ביטוח רפואי של מקבלי פנסיה
---	--

כאן לא מדובר בשירותי בריאות, אלא בסכומים שאנחנו מעבירים לעובדי שטחים שיצאו לפנסיה עבור ביטוחם הרפואי.

תמר גוז'נסקי:

שירות התעסוקה מעביר את זה?

רות כהנא-אביבי:

כן.

היו"ר דוד טל:

עד היום איך העברתם להם?

רות כהנא-אביבי:

אותו דבר.

היו"ר דוד טל:

אנחנו מאשרים גם את הסעיף הזה.

משה בוטון:

אבל זה לרשות, ולא בטוח שזה יגיע לאנשים שם.

אלי פז:

זה מגיע, זה ביטוח בריאות אישי של הפנסיונרים הפלסיטנים.

משה בוטון:

מה פירוש ביטוח בריאות?

אלי פז:

הם זכאים לקבל שירותי בריאות בקופות החולים, בבתי החולים בחינם.

תמר גוז'נסקי:

הם כאילו שילמו את מס הבריאות.

אלי פז:

כל פלסטיני שרוצה להיות מבוטח ושנרשם בשטחי האוטונומיה, משלם עבור בול בריאות.

משה בוטון:

אבל הוא מקבל את הבול?

אלי פז:

הוא מקבל בול.

משה בוטון:

הרשות נותנת להם?

היו"ר דוד טל:

את השירות הרפואי. זה הכסף תמורת השירות.

תמר גוז'נסקי:

על תלוש השכר יש בול.

רות כהנא-אביבי:

הבול גם מוזכר בהסכם שנחתם בפריז וגם בחוק.

דורון לוי:

עוד הערה אחת שאני רוצה לציין לפרוטוקול שקופת חולים מכבי, אף על פי שהיא הקימה את השירות והיא נותנת שירותים, לא קיבלה משנת 1995 ולו אגורה מסיבה זו או אחרת.

היו"ר דוד טל:

מהסיבה שכנראה לא תבעתם.

תמר גוז'נסקי:

תבדקו את זה.

היו"ר דוד טל:

אבל זה במסגרת שלכם, ואתם מכירים את הכתובות.

תודה רבה, ישיבה זו נעולה.

הישיבה ננעלה בשעה 11:30